

Vraag:

Als u het niet erg vindt, ik wou u wat vragen. Hoe denkt u over de besnijdenis? Ik ben er de laatste tijd nog al mee bezig. Er zijn verschillende gedachten over dit onderwerp. Hier is mijn vraag: Denkt u dat ook de gelovigen uit de volkeren de besnijdenis moeten ondergaan? Ik ben heel benieuwd hoe u hierover denkt.

Antwoord:

Vanzelfsprekend ben ik uiteraard van mening dat een Jood sowieso besneden hoort te zijn omdat hij tot het natuurlijke nageslacht van Avraham behoort, maar voor de gelovigen uit de volken ligt dit mijns inziens toch wel even anders. Wel, ten eerste maakt de besnijdenis geen deel uit van de nieuwe wetsbepalingen die Moshe op de berg Sinai heeft ontvangen, want zij dateert reeds uit de tijd van Avraham, en ten tweede lezen wij nergens in B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament], dat de gelovigen uit de volken besneden zouden moeten worden. Integendeel! Zoals u weet waren de eerste Messiasbelijdende gemeenten samengesteld uit gelovige Joden en gelovigen uit de volken, en in talrijke teksten kunnen wij lezen dat hierbij sprake was van besneden en onbesneden gelovigen. Ik zal enkele van deze teksten opnoemen:

“Ligt niet meer tegen elkander, daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd, en de nieuwe aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper, waarbij geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is de Mashiach!” (Kolossenzen 3:9-11). – Hier lezen wij duidelijk dat er in de gemeente van Yeshua geen onderscheid gemaakt wordt tussen besnedenen en onbesnedenen, en er is derhalve geen enkele reden aanwezig om zich als Griek zijnde te laten besnijden.

“Want in de Mashiach Yeshua vermag noch besnijdenis iets, noch onbesneden zijn, maar geloof, door liefde werkende!” (Galaten 5:6). – Volgens deze tekst is het wel of niet besneden zijn helemaal niet relevant voor de gelovigen in Yeshua haMashiach, en let wel dat Sha'ul het hier heeft over gelovigen uit de volken, die geënt zijn op de Edele Olijfboom Israël!

“Want besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wél het houden van G'ds geboden!” (1 Korinthiërs 7:19). – Hier staat dus dat ook onbesnedenen de geboden van de Tora moeten houden, maar er staat niet dat ze zich daarvoor eerst zouden moeten laten besnijden! Dat blijkt ook uit de volgende tekst:

“Zal dan, indien de onbesnedene de eisen der wet in acht neemt, zijn onbesnedenheid niet voor besnijdenis gelden? Dan zal de van nature onbesnedene, doordat hij de wet volbrengt, u oordelen die, hoewel in het bezit van letter en besnijdenis, een overtreder van de wet zijt! Want niet hij is een Jood, die het uiterlijk is, en niet dat is besnijdenis wat uiterlijk, aan het vlees, geschiedt, maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de ware besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter!” (Romeinen 2:26-29). Sha'ul schrijft hier dat een onbesneden gelovige uit de volken, die besneden is van hart en volgens de Tora leeft, als besnedene dient te worden beschouwt!

“Is G'd alleen de G'd der Joden? Niet ook der heidenen? Zeker, ook der heidenen. Indien er namelijk één G'd is, die de besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en de onbesnedenen door het geloof!” (Romeinen 3:29-30). – Hier worden de gelovigen uit de volken “de onbesnedenen” genoemd, waaruit opnieuw blijkt, dat in de eerste gemeente van Yeshua uitsluitend de messiasbelijdende Joden besneden hoefden te worden en niet ook de bekeerde heidenen.

“Zalig zij, wier ongerechtigheden vergeven en wier zonden bedekt zijn. Zalig de man, wiens zonde de Eeuwige geenszins zal toerekenen. Geldt deze zaligspreking dan de besnedene of ook de onbesnedene? Wij zeggen immers: Het geloof werd Avraham tot gerechtigheid gerekend. Hoe werd het hem dan toegerekend? Was hij toen besneden of onbesneden? Niet besneden, maar onbesneden. En het teken der besnijdenis ontving hij als het zegel der gerechtigheid van dat geloof, dat hij in zijn onbesneden staat bezat. Zo kon hij een vader zijn van alle onbesnedenen

gelovigen, opdat hun de gerechtigheid zou worden toegerekend, en een vader van de besnedenen, voor hen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook treden in het voetspoor van het geloof, dat onze vader Avraham in zijn onbesneden staat bezat!" (Romeinen 4:7-12). – Ook hier wordt duidelijk aangegeven, dat er sprake is van zowel besneden alsook onbesneden gelovigen in de gemeente van Yeshua, zonder eerst te eisen dat ook zij besneden zouden moeten worden.

De enige keer dat wij in het hele Nieuwe Testament tegenkomen dat er ook een Griek besneden werd, en dan nog door Sha'ul eigenhandig, was in Handelingen 16:1-3 bij de roeping van Timothéüs, maar daar staat wel nadrukkelijk bij vermeld, dat hij een Joodse moeder had en derhalve dan ook ter wille van de Joden besneden werd omdat hij halachisch gezien Joods was.

Tenslotte wil ik ook nog even ingaan op de eventueel uit het voorgaande voortvloeiende vraag of ook de onbesneden gelovigen uit de volken mogen deelnemen aan de viering van Pesach. Ik zeg ja! Een bepaling uit de Tora die dit lijkt tegen te spreken had binnen die context echter slechts betrekking op degenen die tevens met de Israëlieten mochten vertrekken uit Egypte. Op grond van Exodus 12:43-48 trekken velen helaas de volgens mij verkeerde conclusie dat onbesneden gelovigen uit de volken niet mogen deelnemen aan de huidige viering van Pesach (waarbij dus het in de tempel geslachte lam ontbreekt). Ik zeg dus nog steeds dat dit wel zou mogen en in onze groep gebeurt dat dus ook! Deze genoemde bepaling uit de Tora had binnen die context namelijk uitsluitend betrekking op het mee-eten van het pesachlam door vreemdelingen die samen met de Israëlieten mochten vertrekken uit Egypte. Lees maar: "De Eeuwige zeide tot Moshe [Mozes] en Aharon [Aäron]: Dit is de inzetting van het Pesach [Pascha]: geen enkele vreemdeling mag ervan eten. Iedere slaaf, die door iemand voor geld is gekocht, mag er eerst van eten, wanneer gij hem besneden hebt. Een bijwoner en een dagloner mogen er niet van eten. - Maar wanneer een vreemdeling bij u vertoeft en de Eeuwige het Pesach [Pascha] wil vieren, dan zal ieder van het mannelijk geslacht, die bij hem behoort, besneden worden; eerst dan mag hij naderen om het te vieren; hij zal gelden als in het land geboren. Maar geen enkele onbesnedene mag ervan eten." (Sh'mot [Exodus] 12:43-45 en 48). Je ziet het, dat het de onbesnedenen verboden was om van het pesachlam te eten, maar dat lam wordt sinds de verwoesting van de tempel ook niet meer gegeten door de besnedenen. De huidige Seiderviering verwijst daarom alleen nog maar symbolisch naar de oorspronkelijke Seiderviering en daarom is er voor de gelovigen uit de volken geen enkele belemmering meer om aan deze symbolische Pesachviering deel te nemen, mits zij besneden zijn van hart. Dat dit niet alleen door mij, maar ook door velen binnen het huidige rabbijnse Jodendom zo wordt gezien blijkt al uit het feit dat veel orthodoxe Joodse gezinnen in Nederland, maar ook in Amerika en zelfs Israël, niet-Joodse vrienden en burens voor de Seideravond uitnodigen! Verder maak ik een onderscheid tussen de traditionele Pesachviering en de nieuwtestamentische Pesachviering waarin Yeshua centraal staat. Dat ook Sha'ul [Paulus] dit onderscheid maakt blijkt uit het feit, dat hij in 1 Korinthiërs 5:6-8 ook de niet-Joodse gelovigen uit de volken oproept om het feest van de ongezuurde broden te vieren, terwijl hij twee hoofdstukken verder in diezelfde brief, maar ook in zijn andere brieven aangeeft, dat dezen juist onbesneden zijn. Het pesachlam dat in de tempel geslacht werd, was een tijdelijk offer voor de bevrijding van de Israëlieten en de vreemdelingen die zich bij hen aansloten, maar het offer van Yeshua is een offer voor altijd ter bevrijding van de hele mensheid voor een ieder die in Hem geloofd en besneden is van hart! Daarom vraagt hij dan ook zeer terecht in Galaten 5:2-6, waarom een niet-Jood zich zou moeten laten besnijden? Hij heeft er geen enkele reden toe en loopt zelfs kans om zichzelf buiten de genade te plaatsen als hij het wel zou doen. Als de besnijdenis dus een voorwaarde zou zijn om aan een messiasbelijdende Pesachviering deel te mogen nemen, dan zou een onbesnedene eigenlijk ook niet mogen deel nemen aan de daaraan gekoppelde Sedermaaltijd van Yeshua ofwel de S'udat haAdon, dat ook in Beth Yeshua maandelijks wordt gevierd!!! Voor beide vieringen geldt dezelfde voorwaarde: het geloof in het offer van Yeshua en de besnijdenis des harten. Daarom schrijft Sha'ul [Paulus] nadrukkelijk: "Laat ieder zo leven, als de Eeuwige hem toebedeeld heeft, zo, als G'd hem geroepen heeft. Zo schrijf ik het in alle gemeenten voor. Is iemand als besnedene geroepen, hij late het niet verhelpen; is iemand als onbesnedene geroepen, hij late zich niet besnijden. Want besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wel het houden van G'ds geboden. Ieder blijve bij die roeping, waarin hij was, toen hij geroepen werd!" (1 Korinthiërs 7:17-20). Dit wordt in vers 24 herhaald: "Broeders, iedereen blijve voor G'd in die

toestand, waarin hij werd geroepen!" - De Statenvertaling zegt het zo: "Doch gelijk G'd aan een iegelijk heeft uitgedeeld, gelijk de Heere een iegelijk geroepen heeft, dat hij alzo wandele; en alzo verordene ik in al de Gemeenten. Is iemand, besneden zijnde, geroepen, die late zich geen voorhuid aantrekken; is iemand, in de voorhuid zijnde, geroepen, die late zich niet besnijden. De besnijdenis is niets, en de voorhuid is niets, maar de onderhouding der geboden G'ds. Een iegelijk blijve in die beroeping, daar hij in geroepen is! - Een iegelijk, waarin hij geroepen is, broeders, die blijve in hetzelfde bij G'd!" - Sha'ul schrijft hier dus niet dat een gelovige uit de volken zich later alsnog zou moeten laten besnijden. Integendeel! Hij schrijft juist nadrukkelijk dat een onbesnedene in de toestand moet blijven waarin hij geroepen was en zich beslist niet moet laten besnijden! Om deze reden ben ik van mening, dat uitsluitend Joden en gelovigen met Joodse voorouders zowel besneden van vlees alsook besneden van hart moeten zijn, maar dat voor de niet-Joodse gelovigen uit de volken de besnijdenis des harten voldoende is. In B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] betekent "onbesneden van hart" niet alleen dat men nog "in het vlees is", maar dat men zich hardnekkig in zijn natuurlijke koppigheid tegen Adonai verzet. De besnijdenis van het hart is derhalve de innerlijke, gewillige overgave aan G'd. Aan de ene kant is deze besnijdenis des harten weliswaar het werk van Adonai in ons, maar aan de andere kant is het ook een beslissing die wij zelf moeten maken. Want aan de ene kant zegt Adonai dat Hij ons een besneden hart wil geven met het verlangen om Zijn wil te doen, maar aan de andere kant zegt de Eeuwige ook dat wijzelf de voorhuid van ons hart moeten besnijden: "En de Eeuwige, uw G'd, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de Eeuwige, uw G'd, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft!" (Deut 30:6). - "Zie, van de Eeuwige, uw G'd, is de hemel, ja, de hemel der hemelen, de aarde en alles wat daarop is; alleen aan uw vaderen heeft de Eeuwige Zich verbonden en alleen hen heeft Hij liefgehad, en u, hun nakroost, heeft Hij uit alle volken uitverkoren, zoals dit heden het geval is. Besnijdt dan de voorhuid uws harten en weest niet meer hardnekkig!" (Deut 10:14-16). - "In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van de Mashiach" (Colossenzen 2:11). - "Besnijdt u voor de Eeuwige en doet weg de voorhuid van uw hart, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem, opdat Mijn gramschap niet uitsla als een vuur en onuitblusbaar brande om de boosheid uwer handelingen!" (Jer 4:4). Een onbesneden hart is dus een hart dat zich verzet tegen Adonai en een onbesneden oor is een oor dat niet naar G'd en Zijn woord wil luisteren: "Zie, hun oor is onbesneden, zodat zij niet kunnen luisteren; zie, het woord van Adonai is hun tot een smaad, zij hebben daarin geen behagen!" (Jer 6:10). Onbesneden van hart en oren zijn betekent, dat er blokkades liggen, verstoppingen in ons hart en onze oren. Zodat G'ds woord er niet kan binnendringen of bepaalde boodschappen van Adonai bij ons niet meer landen. Niet meer in ons hart komen. Omdat onze geestelijke gehoorgang vol met oorsmeer zit. Dan moet Adonai gaan snijden in ons hart, in ons leven. De dichtgegroeide plekken verwijdert Hij. Dat is een pijnlijke operatie. Wij moeten zelf ook gaan snijden. Ons hart besnijden en laten besnijden met het scherpe mes van Adonai, de Heilige Geest. Dat noemt de bijbel dan zelfverloochening. De Eeuwige wil het mes in ons leven zetten om de blokkades, die er tussen Hem en ons liggen, weg te nemen, zodat zijn Woord en Geest vrije doorgang krijgen in ons hart en leven. In de bijbel wordt onze oude natuur onbesnedenheid genoemd en onze nieuwe natuur besnijdenis van het hart: "Want niet hij is een Jood, die het uiterlijk is, en niet dat is besnijdenis wat uiterlijk, aan het vlees, geschiedt, maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de ware besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter. Dan komt zijn lof niet van mensen, maar van G'd!" (Rom 2:28-29). Toegepast op het hart, de zetel van de menselijke wil en het verstand, betekent 'besnijden' het wegnemen van datgene wat het hart belemmert om gevoelig, soepel en ontvankelijk voor G'ds Woord te zijn. Het 'besnijden van het hart' betekent het hart gereed maken voor de liefde, het hart zodanig veranderen dat men Adonai met het hele hart kan liefhebben en in het verlengde daarvan ook de medemens kan liefhebben. Denk daarbij aan de twee grootste geboden om G'd lief te hebben met heel je hart en je naaste als jezelf. Dus wanneer Moshe [Mozes] vraagt om een besnijdenis van het hart dan vraagt hij om een totale mentaliteitsverandering en zonder het woord te noemen roept hij eigenlijk op tot bekering: "Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en weest niet meer hardnekkig!" (Deut 10:16). Ik hoop dat ik uw vraag voldoende heb kunnen beantwoorden.

Met vriendelijke groet,
Werner Stauder